

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 30 de juny del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els M.I. Srs. Magistrats Vincent ANIÈRE i Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 11-12-2013 la Sra. M.E.E. va demanar accedir urgentment al pis que ocupava per a retirar el contingut de la nevera i tres dies més per a retirar els seus mobles.

Per escrit de 12-11-2013 la Sra. M.C.M.P. i la mercantil M., S.A. s'oposen a la referida petició i sol·liciten el lliurament immediat de les claus de la unitat immobiliària i la condemna a la imposició de les costes processals.

II.- L'Hble. Batlle va dictar Aute, de data 12-11-2013, amb la següent part decisòria: "DECIDEIX: Primer.- No donar lloc a la petició efectuada per la Sra. M.E.E. mitjançant escrit de data 11-11-2013.

Segon.- Oferir a la societat M., S.A. i a la Sra. M.C.M.P. la possessió de l'apartament radicat a l'edifici E. x., pis x. planta x., de l'Avinguda Carlemany Parròquia d'Escaldes-Engordany.

Tercer.- Condemnar a la Sra. M.E.E. a la totalitat de les costes processals derivades del seu escrit de 11 dels corrents".

III.- La Sra. M.E.E. va interposar recurs contra la resolució dictada a la instància.

En el decurs de la vista oral de 9-09-2014 la recurrent va exposar les circumstàncies per les que la lletrada, designada d'ofici, no defensava els seus interessos i que havia presentat diverses queixes.

Per Aute de 19-12-2014 d'aquesta Sala es va decidir, per a millor proveir, trametre un ofici al Col·legi d'Advocats per tal que lliurés els expedients oberts arran de les queixes i sol·licituds de canvi de lletrat d'ofici.

En data de registre d'entrada 10-03-2015 fou aportat a les actuacions l'expedient sol·licitat.

Per Providència de 12-05-2015 es va conferir audiència a les parts personades per tal que efectuessin les al·legacions relatives a una possible vulneració del dret a la defensa de la Sra. M.E.E. i trasllat de la documentació rebuda del Col·legi d'Advocats.

Per Aute de 18-12-2015 es va declarar la nul·litat d'actuacions i la retroacció de les mateixes fins el tràmit immediatament posterior a la providència d'admissió del recurs d'apel·lació de data 27-03-2014. Així mateix, s'emplaçava a la recurrent per tal que presentés escrit de conclusions.

IV.- En data de registre 19-01-2016 la Sra. M.E.E. va presentar escrit de conclusions, en mèrits del qual i en funció dels arguments continguts en el mateix, demanava la revocació de la resolució dictada a la instància.

Pel contrari, la part recorreguda, per escrit de contesta a les conclusions, de data 12-02-2016, va oposar-se a l'estimació del recurs i va demanar, en consonància amb els arguments exposats, la desestimació del mateix amb imposició de les costes processals a la part recurrent.

V.- Aquesta Sala va dictar Aute, de data 28-04-2016, amb la següent part decisòria: "DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal de la Sra. M.E.E. contra l'Aute, de data 12-11-2013, dictat per l'Hble. Batlle, i confirmem íntegrament la seva part decisòria. Procedeix imposar a la part recurrent les costes processals d'aquesta alçada".

VI.- La Sra. M.E.E. va interposar incident de nul·litat d'actuacions, segons escrit de data de registre 12-05-2016, segons el qual demana la nul·litat de tot el procediment d'execució efectuat a la instància, en especial de l'Aute de la secció civil 1 de 12-11-2013 i que es declari que el recurrent té dret a reclamar a l'Estat una indemnització pels danys i perjudicis soferts.

La representació processal de la part recorreguda va presentar, en data de registre 2 de juny de 2016, escrit pel qual s'oposava a l'incident de nul·litat instat de contrari i demanava la seva desestimació i la imposició a la recurrent de les costes processals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges en els que la Sra. M.E.E. fonamenta l'incident de nul·litat d'actuacions són els següents.

En primer terme, entén que les afirmacions que l'Aute de la Sala efectua en el fonament de dret II no són ajustades a dret. Considera que s'hauria d'admetre el recurs atès que els fets (sic) eren recurribles, al donar per finalitzat el llançament. Assenyala que no hi ha cap llei que impedeixi fer recurs, de manera que segons l'article 10 CA s'ha d'admetre el recurs fins i tot contra una resolució interlocutòria.

Aquest primer greuge o motiu no pot ésser acollit. Sense perjudici d'indicar la imprecisió que comporta exposar que els fets són recurribles, quan el recurs solament es pot predicar de les resolucions judicials que siguin lesives per la part, l'argument de la instant de la nul·litat és que la doctrina de la Sala sobre l'admissió a tràmit dels recursos a la fase d'execució no és ajustada a dret i que no existeix cap llei que impedeixi recórrer, de manera que el recurs s'ha d'admetre, fins i tot, contra una resolució merament interlocutòria.

Cal recordar que la resolució recorreguda, l'Aute de 12-11-2013, desestima la petició de la Sra. M.E.E. d'obtenir quatre dies per a buidar els mobles del pis que ocupava com a arrendatària, quan ja per Providència d'execució de 7-10-2013 se li havia conferit un termini fins el dia 29-10-2013 per a deixar lliure, vacu i expedit el pis, alhora que es fixava una inspecció ocular pel dia 30-10-2013. Efectuada la inspecció ocular i vist que encara ocupava el pis d'autes se li va atorgar fins el dia 4-11-2013 per a deixar el pis lliure. El dia 4-11-2013 el pis seguia ocupat i el Servei de policia, després que sortís del pis, va procedir a canviar els panys i excepcionalment se li va conferir el dia 8-11-2013 de les 9 a les 18 hores per accedir i emportar-se el que considerés adient.

La resolució dictada és una resolució interlocutòria, dictada dins del procés d'execució i quan ja s'havia produït el llançament, que desestima una petició suplementària de quatre dies.

Aquesta Sala ha establert una doctrina reiterada, esmentada en l'Aute de 28-04-2016, en la que s'analitza l'annex III del Decret de 4-02-1986, i en particular l'admissió limitada dels recursos (cfr. art. 4) a aquells Autes que resolen els incidents d'execució que es plantegin a la fase d'execució. Doctrina que aquesta Sala ha establert conforme a un criteri rector, que parteix precisament dels dictats del precepte examinat (art. 4), que és que el criteri rector, en seu d'execució, és l'admissió limitada dels recursos d'apel·lació als casos en els que s'ha previst la tramitació d'un incident d'execució, mentre que les resolucions, merament interlocutòries (com la indicada en el present afer) que es dicten durant el procés executiu no són susceptibles de recurs davant d'aquesta Sala.

Els dictats del Decret de 4-02-1986 i la interpretació dels mateixos per part d'aquesta Sala, quant a l'admissió limitada dels recursos a la fase d'execució, s'adeqüen a la llei i a l'article 10 CA, atès que el dret a la jurisdicció no significa que qualsevol resolució dictada per un òrgan judicial sigui susceptible de ser revisada per un òrgan superior sinó que correspon al legislador, ponderant els interessos en conflicte (revisió de la decisió i agilitat de les execucions de resolucions judicials fermes), determinar els casos en els quals el dret al recurs és procedent.

I en el cas present, la denegació del recurs contra una resolució de caire merament interlocutòria, quan ja s'havia produït el llançament, que denega un termini suplementari de quatre dies, quan no s'havia buidat el pis per una causa imputable a la recurrent, no és susceptible de recurs.

II.- En segon terme, manifesta que no es recullen les pretensions de la recurrent en dos aspectes diversos: l'abast de la sentència del Tribunal Constitucional i el dret a obtenir una indemnització. Assenyala que la STC de 3-02-2014 va anul·lar la STSJA de 28-06-2013 i l'ATSJA de 31-07-2013 i

que encara que el Tribunal Superior dictés una sentència de 27-03-2014 el mal ja estava fet i els perjudicis ja s'havien produït. Exposa que la compareixent ja sap que el Tribunal Superior no és el competent per a conèixer de la reclamació d'una indemnització i tot i així entén que la Sala civil s'havia de pronunciar en el sentit de declarar que tenia dret a reclamar els perjudicis soferts. Afegeix que la sentència del Tribunal Constitucional ha de donar lloc a la nul·litat de tot el procés d'execució i a la reparació de perjudicis.

Tampoc aquests greuges poden ésser acollits. Aquesta Sala en el seu Aute, de 28-04-2016, va exposar (FD3) que la STC de 3-02-2014, va retrotreure les actuacions al moment de la presentació del recurs d'apel·lació per tal que es resolgués sobre el fons. I aquest Tribunal Superior va dictar nova sentència, de data 27-03-2014, que estimava en part el recurs de la Sra. M.E.E. però mantenia la resolució del contracte perfeccionat entre les parts i la condemnava a deixar vacu, lliure i expedit l'apartament.

I en el mateix fonament s'argumentava que no es podia donar lloc a la nul·litat de tot el procés executiu perquè la Sala havia confirmat l'obligació de llançament del pis i que, a més, l'Aute que es recorria no iniciava l'execució sinó que solament denegava una petició per a obtenir 4 dies suplementaris.

En conseqüència, no s'aprecia cap vulneració del dret a la jurisdicció (art. 10 CA) en el dictat de l'Aute de la Sala de 28-04-2016, havent de recordar que l'incident de nul·litat d'actuacions limita el seu abast a la petició de nul·litat de la resolució ferma dictada per aquest tribunal, sense que es pugui estendre a altres pretensions com la nul·litat de tot el procés d'execució i en especial d'un Aute dictat per la Batllia.

Finalment, pel que es refereix a la indemnització pels eventuais perjudicis que s'han causat a la recurrent, la Sala no pot efectuar una manifestació favorable al dret de la recurrent a que sigui indemnitzada, perquè la responsabilitat derivada de la nul·litat de les resolucions d'aquesta Sala, per un pretès funcionament anormal de l'administració de justícia o

error judicial, correspon la competència al Ple del Tribunal Superior i és ell qui, eventualment, examinarà si concorren els pressupòsits per a establir una indemnització a favor de la recurrent. Però el que no pot fer la Sala és desconèixer les normes de competència objectiva i pronunciar-se sobre un extrem aliè a les seves atribucions judicials.

III.- La desestimació dels motius comporten la de l'incident de nul·litat d'actuacions, la qual cosa s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la imposició a la instant de l'incident de les derivades de la desestimació del mateix (Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR l'incident de nul·litat d'actuacions interposat per la Sra. M.E.E. contra l'Aute d'aquesta Sala de data 28-04-2016. Procedeix imposar les costes processals a l'instant de l'incident de nul·litat d'actuacions.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-